Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0455/2017

30.6.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 37, stk. 3, og rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

om afslutning på drøftelserne om Kommissionens meddelelse om forretningsordenens artikel 37, stk. 3, og rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

om Europa-Parlamentets prioriteringer for Kommissionens arbejdsprogram for 2018
(2017/2699(RSP))

João Pimenta Lopes, Dimitrios Papadimoulis, Marina Albiol Guzmán, Paloma López Bermejo, Neoklis Sylikiotis, Takis Hadjigeorgiou, Javier Couso Permuy, Marisa Matias
for GUE/NGL-Gruppen

B8-0455/2017

Europa-Parlamentets beslutning om Europa-Parlamentets prioriteringer for Kommissionens arbejdsprogram for 2018
(2017/2699(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen[1], særlig bilag IV,

– der henviser til forretningsordenens artikel 37, stk. 3,

Et andet Europa er muligt

A. der henviser til, at efter flere år med økonomisk, social og politisk krise er de værdier, som hævdes at udgøre grundlaget for integrationen i EU – demokrati og deltagelse, ligestilling og social retfærdighed, solidaritet og bæredygtighed og respekt for retsstatsprincippet og menneskerettigheder — blevet og fortsætter med at blive undergravet;

B. der henviser til, at de neoliberale stramningspolitikker, som pålægges af EU gennem rammerne for økonomisk styring, har forværret de socioøkonomiske uligheder i og mellem medlemsstaterne og forøget antallet af personer, der er truet af fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at deregulering af arbejdsmarkedet og regressive skattesystemer har bidraget til overførslen af udbytte fra arbejdstagere til storkapitalister og øget indkomst- og velstandskløften;

C. der henviser til, at den helt uforholdsmæssigt skæve gældsbyrde er en følge af den asymmetriske politik og en integrationsproces, som kun nogle lande har gavn af, mens andre er blevet tvungent ud i en alvorlig økonomisk depression; der henviser til, at gældsbyrden er blevet brugt som et påskud for at indføre spareforanstaltninger, hvilket igen har forværret recessionen og undergravet statens sociale rolle samt befolkningens og arbejdstagernes rettigheder, og efterfølgende har ført til stigende arbejdsløshed, fattigdom, drastiske lønsænkninger, en højere pensionsalder og lavere offentlige udgifter på områder såsom uddannelse, kultur og sundhed;

D. der henviser til, at denne situation har ført til tvivl hos borgernes om de neoliberale politikker, der blev anvendt af regeringerne, som består af de politiske partier i "den brede koalition", og som er ude af stand til at reagere på de presserende udfordringer i vore samfund; der henviser til, at borgerne insisterer på en gennemgribende ændring af statsdannelsen og de politiske strukturer;

E. der henviser til, at det på grund af den ekstremt ujævne økonomiske udvikling og gældsbyrden, den høje arbejdsløshed, forringelsen af de sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder og de stigende socioøkonomiske uligheder er nødvendigt at

[1] EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

bryde med de politikker, der for øjeblikket gennemføres af EU, og sikre et skift i retning af politikker – på både nationalt plan og EU-plan – der styrker medlemsstaternes indsats for at skabe velfærd for alle og sikre en retfærdig fordeling af velstanden, bæredygtig økonomisk vækst, fuld beskæftigelse, beskæftigelsessikkerhed og social beskyttelse, universelle og gratis offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet, miljømæssig trivsel i et sundt fysisk miljø, investering i uddannelse og infrastruktur, et værdigt liv for ældre samt økonomisk overkommelige boliger, energi og kommunikation; der henviser til, at omfattende politikker til bekæmpelse af fattigdom, social udstødelse og indkomstulighed, navnlig gennem omfordelingspolitik og jobskabende offentlige investeringer, er nødvendige, både på EU-plan og medlemsstatsniveau;

F. der henviser til, at rammerne for økonomisk styring har taget de politiske valg ud af hænderne på de demokratisk valgte regeringer og nationale parlamenter, hvilket forhindrer de europæiske befolkninger i at udøve demokratisk kontrol og fører til institutionalisering af spareforanstaltningerne; der henviser til, at den voksende modstand mod denne form for europæisk integration afspejler det presserende behov for en anderledes integrationsproces, der tjener sociale og demokratiske fremskridt i EU, fair og fredelige løsninger på internationale udfordringer og en kulturel dialog på verdensplan, og som bygger på et solidt samarbejde mellem lande med lige rettigheder;

G. der henviser til, at skattesystemerne er udformet på en måde, der begunstiger storkapitalen på arbejderklassens og befolkningens bekostning; der henviser til, at de skrappe foranstaltninger for finanspolitisk disciplin og de voldsomme tab af statslige skatteindtægter, der følger af skatteunddragelse og -undgåelse, sætter medlemsstaternes budgetter under yderligere pres og undergraver befolkningens og arbejdstagernes interesser; der henviser til, at skattepolitik fortsat hører under medlemsstaternes kompetence; der påpeger, at hemmelige skatteaftaler, global skatteunddragelse og -undgåelse samt overførsel af overskud til skattely stadig er tilladt eller ikke ordentligt tacklet inden for de lovmæssige rammer;

H. der henviser til, at de budgetmæssige valg, som EU har foretaget, ikke afspejler de prioriteter, der er nødvendige for at stimulere en bæredygtig, kvalitativ og socialt afbalanceret vækst, ligesom de ikke tager hensyn til behovet for solidaritet og økonomisk og social samhørighed mellem medlemsstaterne;

I. der henviser til, at den internationale situation i dag er kendetegnet ved vedvarende krige, geopolitisk rivalisering og voldelige konflikter, en optrapning af interventionspolitikker og destabilisering af suveræne stater og ved et farligt våbenkapløb, der ledes af de største NATO-magter; der henviser til, at borgerne afviser Europas deltagelse i krige og geopolitisk rivalisering; der henviser til, at tilsagn om multilateralisme og samarbejde inden for rammerne af folkeretten, principperne i FN-pagten samt folks ret til selvbestemmelse og respekt for suverænitet er af afgørende betydning;

J. der henviser til, at EU i dag står over for den største humanitære flygtningekrise siden Anden Verdenskrig; der henviser til, at EU og visse medlemsstater bærer et direkte ansvar for de grundlæggende årsager til migration og/eller tvangsfordrivelse, som får

folk til at flygte fra deres hjem som følge af krige, klimaændringer, ulighed og utilbørlig indblanding i Mellemøsten og Nordafrika gennem militære interventioner, som giver næring til regionale konflikter og tjener EU's, USA's og NATO's geopolitiske strategiske interesser; der henviser til, at EU helt klart ikke lever op til sine forpligtelser, herunder i henhold til folkeretten;

K. der henviser til, at flere af EU's og medlemsstaternes politikker har skabt grundlag for fremmedhad, racisme og højreekstremistiske politikker og ideologier samt udviklingen af radikale, fremmedfjendske og racistiske partier og bevægelser, eftersom de grundfæster en nationalitetsbaseret forskelsbehandling af arbejdstagere, flygtninge og migranter; der henviser til, at der også finder menneskerettighedskrænkelserne sted i EU, som bidrager til styrkelsen af disse kræfter;

L. der henviser til, at det demokratiske underskud er blevet større som følge af EU's politiske valg, og at mange borgere føler, at de ikke er repræsenteret af institutionerne; der henviser til, at dette udgør et enormt problem, som kun kan løses gennem øget gennemsigtighed og åbenhed og ved at forsvare værdier såsom menneskerettigheder og demokrati, herunder større borgerdeltagelse, fred, tolerance, fremskridt, solidaritet og samarbejde mellem befolkningerne;

M. der henviser til, at klimakrisen fortsat er en trussel mod mange samfunds stabilitet, sundhed og eksistensgrundlag i hele verden samt mod dyrevelfærden og biodiversiteten; der påpeger, at selv om forpligtelserne i COP21 tilsyneladende er ambitiøse, bør de omhyggeligt styrkes i den rigtige retning;

N. der understreger, at befolkningens suveræne ret til at vælge deres egen udviklingsvej i hver medlemsstat bør forfægtes som en absolut ret;

Forsvar for og fremme af arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder

1. kritiserer på det kraftigste det forslag om en europæisk søjle for sociale rettigheder, som Kommissionen har fremsat, da det alene er en håndbog i takt og tone, der vil ikke skabe det paradigmeskift, som EU har så stort behov for, for at vende den menneskelige, sociale og økonomiske krise forårsaget af neoliberalismen og forværret af sparepolitikker og deregulering; understreger, at lovpligtige universelle sociale sikringsordninger og sikre tidsubegrænsede arbejdskontrakter skal være den ubestridte juridiske model, som Europa skal forfølge i fremover, i modsætning til det fleksible scenarium, der er beskrevet i arbejdsdokumentet om den sociale dimension af Europa; mener, at der bør garanteres omfattende sociale politikker for alle, der bor i EU, ved at arbejde i retning af en gradvis konvergens af de grundlæggende sociale rettigheder, herunder sociale minimumsrettigheder, der kan håndhæves på EU-plan, og som skal have klar prioritet i forhold til andre politiske målsætninger, og med forbehold af medlemsstaternes ret til at anvende højere standarder; kræver, at fremtidens Europa bryder med sparepolitikken og konkurrencepolitikken og med liberaliseringen og dereguleringen af arbejdsmarkedet og prioriterer de stærkest mulige sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder på EU-plan og medlemsstatsniveau, herunder retten til en fattigdomssikret minimumsindkomst for alle, strejkeretten og retten til høje lønninger baseret på sektorspecifikke kollektive overenskomster for alle arbejdstagere; opfordrer

til, at der som et første skridt i denne retning udarbejdes en protokol om sociale fremskridt, der sikrer, at de sociale rettigheder får prioritet over alle andre regler for det indre marked og finanspolitiske regler;

2. mener, at den reviderede europæiske socialpagt bør danne grundlag for et fælles sæt af mindstekrav til sociale rettigheder og standarder, og forventer, at EU forpligter sig til at tiltræde en pagt, der fremmer opadgående social og økonomisk konvergens og samhørighed mellem befolkninger og geografiske områder, samtidig med at det sikres, at medlemsstaterne har en umistelig ret til at anvende højere rettigheder og standarder;

3. opfordrer indtrængende til gennemførelse af konkrete forslag, der sikrer og fremmer retten til kollektive forhandlinger som et nøgleinstrument til beskyttelse og styrkelse af rettigheder, samt et tilsagn fra Kommissionen om at styrke princippet om lige løn for lige arbejde på samme sted for alle arbejdstagere, og til i denne forbindelse at anerkende alle kollektive aftaler, herunder i forbindelse med udstationerede arbejdstagere; beklager på det dybeste alle forsøg på at underminere kollektive aktioner, herunder retten til at danne fagforeninger, retten til kollektive forhandlinger og til at strejke;

4. opfordrer Kommissionen til at fremme reduktion og regulering af arbejdstiden og lønforhøjelser og til at bekæmpe social dumping med henblik på at udrydde usikre og ulovlige ansættelsesforhold, deregulering af arbejdstiden, udvidelse af lavtlønssektoren, konkurrence på lavere lønninger, forskelsbehandling, chikane og vold på arbejdspladsen, og til at beskytte arbejdstagere mod selvudnyttelse i nye former for arbejde, herunder digitalt arbejde samt retten til at logge af og crowdworking;

5. beklager dybt Kommissionens forslag om transportsektoren, da disse ikke sikrer høje standarder for sikkerhed og arbejdsvilkår, og da de har til formål at svække arbejdstagernes rettigheder, herunder strejkeretten;

6. opfordrer indtrængende Kommissionen til at afvise og opgive "flexicurity"-modellen og til at fremme politikker, som skaber sikre arbejdspladser af høj kvalitet, der sikrer, at alle arbejdstagere, herunder vandrende og udstationerede arbejdstagere, får en løn, de kan leve af, både nu og i fremtiden, med hensyn til opsparinger, kvalifikationer og pensioner samt adgang til omfattende social beskyttelse; bekræfter, at der er behov for universel solidaritet baseret på social sikringsret og afviser privatisering og forringelse på det sociale område, både i form af faldende sociale ydelser og en stigning i pensionsalderen;

7. opfordrer indtrængende Kommissionen til at placere kampen mod ulighed, fattigdom og social udstødelse i centrum for sine politikker; gentager sin opfordring til Kommissionen til at forpligte sig til en økonomisk model, der fokuserer på skabelse af arbejdspladser med rettigheder i stedet for at samle rigdom til aktionærerne, og til et tilsagn om at styrke de offentlige tjenesteydelser i stedet for at privatisere dem, hvilket overfører velstand fra den offentlige til den private sektor og svækker arbejdstagernes rettigheder; understreger, at der er behov for yderligere foranstaltninger, herunder to initiativer, for det første: en social plan for støtte til sociale politikker på medlemsstatsplan, som fremmer og støtter gratis og lige adgang til offentlige

tjenesteydelser af høj kvalitet i medlemsstaterne, herunder adgang til domstolsprøvelse, uddannelse, sundhedspleje og anstændige boliger og pasning af børn og ældre, og for det andet: et forslag til en integreret politik for fattigdomsbekæmpelse, herunder oprettelse af en mindsteindkomstordning på medlemsstatsniveau, som garanterer en vis procentdel – minimum 60 % – af den gennemsnitlige indkomst i den pågældende medlemsstat som et vigtigt skridt til udryddelse af fattigdom;

8. forsvarer retten til mobilitet, men insisterer på, at det ikke kan erstatte jobskabelse, hvor folk bor, og afviser Kommissionens model, der skaber strid mellem arbejdstagerne; fremhæver dette punkt i lyset af den voksende digitalisering af produktionsmodeller, hvilket ikke bør føre til arbejdsløshed og usikkerhed, men derimod til arbejdstidsnedsættelse og samtidig til beskyttelse og fremme af løn- og arbejdsvilkår; mener, at digitalisering udgør en stor udfordring for samfundet, både i forbindelse med overgangen fra forsvindende erhverv til nye produktionsmodeller og med hensyn til at sikre sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder i nye job og nye former for arbejdstilrettelæggelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke udelukkende at fokusere på at støtte fair mobilitet, men også på jobskabelse og jobskifte i alle medlemsstater, navnlig i regioner med høj arbejdsløshed, og til at skræddersy sin støtte til medlemsstaternes specifikke behov; understreger i denne forbindelse, at alle arbejdstagere, såvel inden for som uden for arbejdsmarkedet, bør have adgang til programmer for videreuddannelse gennem hele arbejdslivet, og at disse bør finansieres af arbejdsgiverne og medlemsstaterne;

9. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med drøftelserne og henstillingerne om de nationale insolvensregler at sikre, at arbejdstagere og fagforeninger kan deltage i alle faser af proceduren og holdes orienteret, og til at forhindre taktisk anvendelse af insolvensprocedurer til at forringe arbejdsvilkårene; opfordrer endvidere Kommissionen til at lette situationer, hvor arbejdstagere kan overtage virksomheder, der risikerer at gå konkurs, med henblik på at opretholde økonomisk aktivitet og begrænse tabet af arbejdspladser;

10. mener, at alle EU's aktionsprogrammer om kultur og uddannelse bør have en systematisk og socialt inklusiv dimension, fremme politikker for offentlig uddannelse af høj kvalitet og bidrage til fuld adgang til kulturelle og rekreative tilbud for alle; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at udelukke uddannelses- og kulturrelaterede udgifter fra beregningen af offentlige underskud i stabilitets- og vækstpagten, indtil denne pagt ophæves og erstattes af en pagt for beskæftigelse og vækst;

11. understreger vigtigheden af politiske initiativer, der fremmer kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene; noterer sig pakken om balance mellem arbejds- og privatliv, der indeholder forslag til nye eller højere minimumsstandarder for forældreorlov, fædreorlov og plejeorlov; insisterer imidlertid på, at initiativerne svarer til Parlamentets holdning til direktivet om barselsorlov, og at den garanterede minimumsperiode for barselsorlov med fuld løn forøges fra 14 til 20 uger, og at der indføres en obligatorisk ret til betalt fædreorlov; glæder sig over forslaget om, at forældreorlov bliver en individuel ret for forældre; mener, at der skal træffes særlige foranstaltninger i alle medlemsstater for at forbedre balancen mellem arbejds- og

privatliv for kvinder og mænd, og at der er behov for foranstaltninger for at øge længden af forældreorloven, som bør være 100 % betalt, og endelig at bevæge sig i retning af et mere lige system for forældreorlov;

12. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at fremsætte et forslag til en samlet EU-strategi om vold mod kvinder, som tager højde for alle de forskellige former for vold; glæder sig over den indsats, som Kommissionen i øjeblikket gør for at få EU til at tiltræde Istanbulkonventionen; opfordrer EU til at reagere på det presserende behov for at vedtage og gennemføre en ny EU-strategi for bekæmpelse af menneskehandel med et stærkt ligestillingsperspektiv, som især fokuserer på nedbringelse af efterspørgslen og etablerer et system for straf af kunderne/gerningsmændene;

Progressive økonomiske politikker

13. opfordrer Kommissionen til at sætte en stopper for sparepolitikken; mener, at traktaten om stabilitet, samordning og styring , finanspagten, det europæiske semester samt de nationale konkurrenceevneråd og uafhængige finanspolitiske institutioner bør ophæves, fordi de er kendetegnet ved et demokratisk og socialt underskud og ikke alene udgør en økonomisk spændetrøje, som har alvorlige negative virkninger for investeringer, vækst, social samhørighed og jobskabelse og dramatisk har øget uligheden i og mellem medlemsstaterne, men også begrænser medlemsstaternes ret til at definere deres budgetpolitik og mål for den offentlige politik;

14. afviser derfor på det kraftigste de fem formænds rapport og Kommissionens hvidbog og arbejdsdokument om uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), som ikke viser nogen vej ud af fortællingen om sparepolitikkens nødvendighed, men i stedet anbefaler at uddybe de eksisterende politikker, øge konkurrenceevnen og den strukturelle konvergens og pålægge en streng finans- og sparepolitik;

15. understreger behovet for at erstatte disse politikker med en pagt for beskæftigelse og vækst, der omfatter nye økonomiske, sociale og miljømæssige politikker til fordel for befolkningen og arbejdstagerne, navnlig ved at fremme miljømæssigt bæredygtig inklusiv vækst, kvalitet og sikkerhed i ansættelsen og social og regional samhørighed; understreger, at medlemsstaterne under denne nye samarbejdsramme skal genvinde evnen til at vælge den økonomiske politik, som bedst modsvarer deres respektive behov, samtidig med at beslutningsprocessen på EU-plan skal sikre demokratisk ansvarlighed og gennemsigtighed med inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter og sikre fuld respekt for de beslutninger, der træffes på medlemsstatsniveau, som bør afspejle en bred dialog med alle berørte parter; opfordrer Kommissionen til at indlede en debat mellem medlemsstaterne og EU's institutioner om, hvordan dette kan opnås;

16. mener, at enhver medlemsstat kan beslutte at træde ud af eurosamarbejdet, hvis dens medlemsskab er blevet uholdbart og ubærligt, og at en sådan beslutning bør respekteres fuldt ud og bane vejen for en forhandlet og velordnet udtræden på retfærdig vis uden pres, sanktioner eller afpresning inden for rammerne af et omfattende støtteprogram; mener, at et sådant program bør indeholde muligheden for en passende kompensation

på grundlag af den lidte sociale og økonomiske skade;

17. opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette en nødplan til støtte for økonomien i de lande, der har lidt under trojkaens intervention;

18. understreger, at gældsniveauet i en række EU-lande stadig er blandt de højeste i verden; anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om, at indlede og støtte en genforhandlingsproces vedrørende den offentlige gæld (for så vidt angår beløb, løbetid og rentesatser), og om annullering af dens spekulative og illegitime elementer i de mest forgældede lande med henblik på at bringe gældssystemet i overensstemmelse med den økonomiske og sociale udvikling; bemærker, at uden gældslettelse er den økonomiske genopretning af medlemsstaterne umulig;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigt at evaluere og drøfte processen med oprettelse af bankunionen, som er udemokratisk og ubalanceret, og som hidtil har beskyttet bankernes og ikke indskydernes interesser; mener, at bankunionen har svækket medlemsstaternes evne til at styre deres banksystemer og endvidere har medvirket til at fremme og i sidste ende har ført til flere fusioner og overtagelser i banksektoren i flere medlemsstater; mener derfor, at bankunionen har fungeret som et politisk redskab til at gennemtvinge en centralisering og koncentrationen af kapital; er af den opfattelse, at oprettelsen af et paneuropæisk oligopol banksektoren både er et vigtigt mål for og en konsekvens af bankunionen, som ikke løser problemet med institutioner, som er for store til at krakke, men snarere forværrer dette, og at den ikke tjener befolkningens interesser og er meget langt fra en effektiv beskyttelse af indskyderne; mener derfor, at den eneste måde, man kan løse problemet med institutioner, som er for store til at krakke, og indskyderbeskyttelse og sikre et banksystem, der tjener befolkningens interesser og landenes udviklingsbehov, er at ophæve bankunionen og fremme den offentlige kontrol med og decentralisering af bank- og finanssektoren; understreger det presserende behov for at tage initiativer og beskytte almindelige indskydere i lav- og mellemindkomstgrupper i Europa mod fremtidige systemkriser;

20. understreger, at deregulering og liberalisering af kapitalmarkederne skaber alvorlige problemer for medlemsstaternes økonomier, navnlig deres stabilitet; mener ikke, at kapitalmarkedsunionen ved at udvide omfanget af finansialisering af medlemsstaternes økonomier tjener andres interesser end finanskapitalisternes og i høj grad øger risikoen for en ny finanskrise; opfordrer til øjeblikkeligt at sætte en stopper for processen med etablering af en kapitalmarkedsunion og gentager behovet for at adskille investeringsbankvirksomhed fra detailbankvirksomhed, så man undgår kontaminering og koncentration;

21. insisterer på, at Kommissionen og medlemsstaterne udviser reel politisk vilje til at beskatte dem, der sidder på rigdommen; beklager den utilstrækkelige respons, skatteskandalerne har affødt i EU; forfægter pligten til at offentliggøre afgørelser i skattespørgsmål, landeopdelt rapportering og registre over egentligt ejerskab for at sikre gennemsigtighed og kontrol; slår til lyd for ophævelsen af offshorecentre og andre skattely i og uden for EU, en effektiv regulering af dem, der faciliterer og medvirker til offshoreordninger, samarbejde om ophævelse af bankhemmeligheden i skattemæssig

henseende, fremme af samarbejde i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af hvidvaskning af penge og skattesvig, afstraffelse af spekulative transaktioner gennem skattepolitiske tiltag og sikring af, at overskud beskattes der, hvor de økonomiske aktiviteter finder sted, hvor de ansatte faktisk arbejder, og hvor værdien skabes; opfordrer til, at der afholdes et internationalt topmøde inden for rammerne af De Forenede Nationer med henblik på at fastlægge en køreplan og en fælles handlingsplan for at sætte en stopper for skattely og skattedumping;

Genopretning af medlemsstaternes økonomier gennem offentlige investeringer og bæredygtig vækst

22. understreger, at EU ud over en demokratisk og retfærdig samarbejdsramme og en reel søjle for sociale rettigheder har behov for holistisk og retfærdig økonomisk udvikling og en investeringsstrategi, der tager hensyn til befolkningens interesser og de enkelte medlemsstaters behov og særlige forhold; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en plan for offentlige investeringer, som virkelig har til formål at skabe fuld beskæftigelse og en bæredygtig, energieffektiv lavemissionsøkonomi, som specifikt er rettet mod lande og regioner med stor arbejdsløshed og fattigdom samt de produktive sektorer, som er afgørende for hver enkelt lands udviklingsstrategier; opfordrer til fremme af offentlige projekter, der støtter lokale myndigheder, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, kooperativer og almennyttige virksomheder, og som øger deres produktivitet, begrænser virkningerne af de store selskabers dominerende stilling på markedet og sikrer en sund økonomisk udvikling og social samhørighed i EU, samt til at EU's midler styrkes og orienteres i den retning;

23. understreger, at både investeringsplanen og samhørighedspolitikken være et synligt, håndgribeligt og målbart udtryk for europæisk solidaritet og retfærdighed; understreger det presserende behov for en ægte samhørighedspolitik med betydeligt flere strukturelle midler, som har det primære formål at mindske ulighederne mellem regionerne med særlig vægt på de fattigste og fjernest beliggende regioner, og som er rettet mod medlemsstater, der lider under underudvikling, høj arbejdsløshed, eller som står over for en naturkatastrofe eller en humanitær krise, og omfatter bistand i form af menneskelige ressourcer og teknisk bistand med hensyn til migration og naturkatastrofer; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fastholde en stærk samhørighedspolitik efter 2020 baseret på tilskud og dens centrale mål for miljømæssig, social, økonomisk og territorial samhørighed, som er forankret i traktaterne, med både en by- og landmæssig dimension og et stærkt fokus på det europæiske territoriale samarbejde, og med en stærk opbakning til partnerskabsprincippet, og til at fremme reel konvergens og bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse; afviser på det kraftigste at underordne samhørighedspolitikken EU's økonomiske styring, strukturreformer og makroøkonomiske betingelser, da samhørighedspolitikken ikke bør anvendes som et instrument til at straffe en region eller medlemsstat økonomisk, hvis den afviser deregulerings- og privatiseringspolitikker;

24. henviser til de seneste begivenheder, navnlig jordskælvene i Italien og Grækenland og brandene i Portugal og Spanien, som har haft en markant og betydelig indvirkning på menneskers liv i særligt ugunstigt stillede regioner, og fremhæver betydningen af Den

Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF) med hensyn til at reagere på større naturkatastrofer og noterer sig den foreslåede forhøjelse af forpligtelses- og betalingsbevillingerne til EUSF; opfordrer Kommissionen til at sikre en yderligere forhøjelse af denne fond og at tilpasse lovgivningen for at gøre den mere fleksibel og rettidig, til at omfatte en bredere vifte af katastrofer med stor indvirkning og til at reducere den tid, der går mellem katastrofen og tilrådighedsstillelse af midlerne;

25. mener, at de sociale, økonomiske, klimarelaterede og politiske udfordringer kun kan overvindes ved et brud med fortidens neoliberale politikker og en nyorientering i retning af socialt fremskridt, økonomisk konvergens, samhørighed og bæredygtig udvikling; opfordrer indtrængende til, at der sættes en stopper for princippet om fri konkurrence og princippet om markedsøkonomi med henblik på at bane vejen for et Europa, som bygger på princippet om solidaritet og gensidigt fordelagtigt samarbejde;

26. forventer, at EU's økonomiske udviklingsstrategi omfatter en inklusiv strategi for industrien, der styrker og udvikler en diversificeret industribase i alle medlemsstater og regioner og tager hensyn til særlige regionale forhold; understreger staternes vigtige rolle og betydningen af offentlige investeringer i strategien for genindustrialisering, der bør omfatte strategiske sektorer og gøre jobskabelse og social og miljømæssig bæredygtighed til centrale mål; opfordrer Kommissionen til at vurdere problemet med udflytning af industriproduktionen inden for den globale værdikæde og til at foreslå et forbud mod EU-finansiering til udflytning af produktion med henblik på at fastholde industriarbejdspladser i medlemsstaterne;

27. erindrer om den fundamentale rolle, som offentlig forskning spiller som en modvægt til markedsorienterede tendenser; understreger behovet for at anvende EU's forskningsmidler som værktøjer til at øge den territoriale samhørighed i EU og til at forhindre en koncentration af forskningsmidler på nogle få lande, universiteter, forskningscentre og virksomheder; understreger betydningen af at styrke de offentlige investeringer og reguleringen af digitale tjenester for at slå bro over den digitale kløft og fremhæver behovet for at undgå koncentration af digitalt indhold hos nogle ganske få distributører; støtter åbne standarder i den digitale sektor og åben forskning, så innovationen kan komme alle til gode; opfordrer til, at al videnskabelige forskning, uanset om den modtager direkte eller indirekte EU-støtte, offentliggøres;

28. afviser EU's indre energimarked og etableringen af en europæisk energiunion, som vil føre til yderligere liberalisering og monopolisering; opfordrer til offentlig kontrol med denne strategiske sektor, eftersom offentligt ejerskab og forvaltning af energiproduktion og -distribution er den bedste metode til at sikre miljømæssig og social bæredygtighed; gentager, at energi er et offentligt gode, og at adgangen til energi bør være en grundlæggende social rettighed; beklager, at Kommissionen har overset dette i alle sine forslag, herunder i pakken om ren energi for alle europæere; forventer, at Kommissionen i denne forbindelse opretter et europæisk observatorium for energifattigdom og udarbejder en konkret handlingsplan for bekæmpelse af energifattigdom;

29. opfordrer til en decentraliseret fælles fiskeripolitik, der fremmer modernisering og bæredygtig udvikling af fiskerisektoren, sikrer dens socioøkonomiske levedygtighed,

den ressourcemæssige bæredygtighed, jobbevarelse og -skabelse og forbedring af fiskeriarbejdernes levevilkår; fastslår atter nødvendigheden af, at den fælles fiskeripolitik anerkender de specifikke særtræk ved ikke-industrielt fiskeri og kystfiskeri og egnetheden af de eksisterende instrumenter for sektorens behov; opfordrer til foranstaltninger til sikring af den nationale suverænitet i medlemsstaternes eksklusive økonomiske zoner og kontrollen med deres fiskeriressourcer;

30. mener, at den fælles landbrugspolitik i de 30 år, den har eksisteret, har gjort alvorlig skade på landbruget i medlemsstaterne, og at den har bidraget til krisen i landbrugssektoren; opfordrer til et fornyet fokus på et af principperne for finansiering af den fælles landbrugspolitik, nemlig "at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard", med henblik på at bekæmpe den øgede koncentration af produktionen, det faldende antal mindre bedrifter og de øgede regionale forskelle og afhængigheden af varer fra udlandet, som tilgodeser de største europæiske økonomier og store landbrugsvirksomheder; beklager, at dette fænomen bringer landbrugets og landdistrikternes kulturarv, som er af global betydning, i fare, mens store landbrugsvirksomheder udvider deres overskud og gennemtvinger deres model for et globalt fødevaresystem med ødelæggende konsekvenser for miljøet; understreger den centrale rolle, som landbrugerne spiller i landbrugs- og fødevarepolitik; modsætter sig på det kraftigste de store landbrugs- og fødevarevirksomheder markedsdominans og urimelige prissætning på bekostning af fødevaresikkerhed, fødevarekvalitet og fødevaresuverænitet, menneskers og dyrs sundhed, dyrevelfærd og miljø; understreger vigtigheden af at lette adgangen til jord for at bekæmpe ulighed i landdistrikternes økonomi og fremme et generationsskifte i landbrugssektoren;

31. opfordrer Kommissionen til under optakten til den kommende reform af den fælles landbrugspolitik at ændre fokus for den nuværende fælles landbrugspolitik, som domineres af intensivt landbrug og tærende monokulturer, i retning af et bæredygtigt landbrug og en fødevarepolitik, der tager hensyn til de forskellige økonomiske, sociale, miljømæssige, ernæringsmæssige og sundhedsmæssige problemer og udfordringer;

32. opfordrer Kommissionen til at indføre foranstaltninger med henblik på at øge synligheden og styrke kvinders rolle i landbruget; opfordrer indtrængende Kommissionen til at prioritere beskyttelse af og adgang til landbrugsjord; fordømmer på det kraftigste land grabbing og kræver en hurtig indsats fra Kommissionen og medlemsstaterne; understreger på ny, at vand er en universel ret og bør være garanteret for alle mennesker og ikke være genstand for privatisering;

33. opfordrer Kommissionen til at forbyde alle former for frøpatenter for at beskytte landbrugerne mod konkurrencepres fra frøproducerende multinationale selskaber og for at beskytte lokale sorter og vores genetiske og kulturelle arv; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at forbyde godkendelse, dyrkning og markedsføring af genmodificerede afgrøder og til at tage skridt til at imødegå den udbredte brug af pesticider;

34. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at gennemføre de udestående punkter i Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en ny og ambitiøs strategi for dyrebeskyttelse

og dyrevelfærd og biodiversitet for perioden 2016-2020, der kan afhjælpe de nuværende mangler og smuthuller for at skabe lige vilkår og forbedre dyrevelfærden og beskytte biodiversiteten i hele EU;

Miljøpolitik for en bæredygtig fremtid – bekæmpelse af klimaændringer

35. understreger det presserende behov for at løse klimakrisen; glæder sig over, at det med COP21 erkendes, at klimakrisen er forårsaget af et energiintensivt produktionssystem og udnyttelsen af fossile brændstoffer; understreger, at løsningen på klimaændringerne, for alle de pågældende lande, er at forpligte sig til at nedbringe deres drivhusgasudledning i overensstemmelse med deres historiske ansvar; er af den faste overbevisning, at vores planets skæbne ikke kan overlades til markedsbaserede instrumenter, men kræver et brud med den kapitalistiske vækstmodel samt radikale ændringer i produktionen, distributionen og forbruget; beklager derfor, at COP21-tilsagnene ikke garanterer en reduktion i udledningen af drivhusgasser, der betragtes som nødvendig for at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur på højst 2 °C, og at aftalen har styrket markedsbaserede mekanismer;

36. beklager den svigtende ambition med hensyn til bindende mål, som Kommissionen hidtil har udvist; beklager, at der i klimapolitikken insisteres på en markedsorienteret strategi, der klart har vist sig at være ineffektiv og uhensigtsmæssig (kulstofmarked, fleksibilitetsinstrumenter, osv.); opfordrer til et grundlæggende skift væk fra en markedsbaseret tilgang til en normativ tilgang i overensstemmelse med princippet om "fælles, men differentieret ansvar"; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gå videre end rammerne for Parisaftalen; er overbevist om, at EU skal øge sin indsats og sætte klimaet og miljøet øverst på dagsordenen; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde klimapolitikken og høje miljøstandarder i alle relevante politikker; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre gennemførelsen af Paris-forpligtelserne og de supplerende mål på trods af alle deres mangler og uoverensstemmelser;

37. opfordrer specifikt Kommissionen til at foreslå bæredygtighedskriterier for industriprodukter og til i fuldt omfang at integrere den cirkulære økonomi i alle relevante politikker under hensyntagen til produkternes samlede livscyklus; fremhæver yderligere behovet for til fulde at implementere de tiltag, der er indkredset i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa, herunder udfasning af tilskud, der har en negativ indvirkning på miljøet; er af den opfattelse, at markedstilgangen til den cirkulære økonomi har risikobetonede konsekvenser for almenvellet, og at det er nødvendigt, at medlemsstaterne og de offentlige politikker påtager sig fuld ansvarlighed;

38. mener, at energiomstillingen bør medføre et mere effektivt, gennemsigtigt, bæredygtigt, decentraliseret og demokratisk energisystem baseret på vedvarende energi, som gavner samfundet som helhed; gentager Parlamentets opfordring til et bindende mål om, at vedvarende energi skal dække 30 % af energiforbruget, hvilket bør forhøjes til 45 % i overensstemmelse med de nuværende bestemmelser i Parisaftalen, og at forbruget skal være nedskåret med 40 % i 2030 opfordrer Kommissionen til at fremsætte bindende bæredygtighedskriterier for energianvendelse og biomasse;

39. opfordrer til at sikre biodiversiteten i havmiljøer og dermed skabe betingelserne for en opblomstring af fiskebestandene ved at implementere en tilstrækkeligt bæredygtig forvaltningspraksis; går ind for målene for bæredygtig udvikling (SDG), ifølge hvilke mindst 10 % af kystområder og havområder skal bevares i overensstemmelse med national ret og folkeretten og på grundlag af de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger, og for, at småfiskeri og ikkeindustrielt fiskeri gives forrang for så vidt angår adgang til ressourcer; anbefaler i denne henseende, at der oprettes fiskerifri zoner i områder, hvor fiskebestandene og biodiversiteten er truet; understreger ligeledes behovet for at gennemføre effektive strategier til forebyggelse og afbødning af klimaændringer i hele EU med henblik på at beskytte landbrugsjord på lang sigt, herunder sætte en stopper for intensivt landbrug og overproduktion;

40. fremhæver behovet for at dekarbonisere hele transportsektoren; beklager dybt, at Kommissionens forslag til transportmobilitetspakken yderligere liberaliserer sektoren til skade for miljøet og arbejdstagerne; opfordrer Kommissionen til at vende tilbage med et nyt forslag, der er baseret på medlemsstaternes behov for at sikre territorial samhørighed, der fremmer offentlig transport, fælles mobilitetsløsninger og transport til fods og på cykel især i byområder, og der begrænser emissionerne fra biler, varevogne, tunge køretøjer, luftfart samt jernbane- og søtransport;

41. forsvarer forhøjelsen af bevillingerne til miljøbevaringspolitiske tiltag; opfordrer til en betydelig forhøjelse til LIFE-programmet på mindst 1 % af EU's budget; forkaster svækkelse af lovgivning om beskyttelse af habitater og truede vilde arter; opfordrer til oprettelse af et finansieringsinstrument målrettet mod finansiering af Natura 2000-netværket og til vedtagelse af sammenhængende foranstaltninger til beskyttelse af dets værdier;

42. opfordrer Kommissionen til konsekvent at overholde forsigtighedsprincippet og til at rulle tilbage og ikke at foreslå yderligere undtagelser for brug af kemiske stoffer, skadelige pesticider og hormonforstyrrende stoffer, til at mindske eksponeringen over for kemiske stoffer via vand, jord, luft og fødevarer, der har en negativ virkning på mennesket, dyr og det globale miljø, og til at fremlægge forslag om at mindske eksponeringen;

43. opfordrer til, at fællesskabstilgangen til katastrofeforebyggelse bliver styrket med indførelsen af en passende finansiel ramme for forebyggelse, der kan mobiliseres af foranstaltninger med det formål at rette op på situationer, der indebærer en risiko;

Det indre marked og international handel

44. mener, at det indre marked med sine mange sektormæssige dimensioner har forstærket udhulingen af nationalstaternes økonomiske reguleringsinstrumenter, økonomisk dominans, divergens og skæv udvikling og har fremmet skatteundgåelse og skatteunddragelse samt overførsel af overskud til skattely, privatisering og deregulering af handelsforbindelser samt koncentration af kapital; finder, at EU via det indre marked og i konkurrenceevnens navn har støttet og fremmet angreb på arbejdstagerrettigheder, hvilket har ført til sociale uligheder, deregulering af arbejdsmarkedet, løndevaluering og stadig mere prekære ansættelser, mens mere retfærdige og omfordelingsorienterede

skattepolitikker er blevet ødelagt eller bremset; konstaterer, at det indre marked i modsætning til, hvad der systematisk hævdes, har resulteret i øgede omkostninger for forbrugerne og forringelse af de leverede tjenesteydelser;

45. understreger, at de enkelte lande skal have ret til at fastlægge deres handelspolitikker og til at indgå de handelsaftaler, der er bedst i overensstemmelse med deres interesser og økonomiske karakteristika og behov under hensyntagen til deres respektive niveauer af komplementaritet med tredjelande;

46. noterer sig det reviderede forslag til direktivet om audiovisuelle medietjenester; beklager dog, at det ikke i tilstrækkelig grad gør noget ved hverken truslerne mod mediepluralisme eller mod bløde brugere, navnlig mindreårige, i forbindelse med farlig kommerciel kommunikation, produktplacering, ulovligt indhold på videodelingsplatforme og sociale medier; opfordrer Kommissionen til i dette øjemed at revidere direktivet om elektronisk handel og fokusere mere på demokratiske og kulturelle ændringer i dens nuværende og fremtidige arbejde med strategien for det digitale indre marked; minder om, at digitaliseringen på afgørende vis omhandler uddannelse, viden, forskning og medie- og internetkompetence, og kræver derfor et stærkere politisk ansvar og en europæisk digital dagsorden, der er tilpasset samfundets og brugernes behov;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle EU's tiltag og programmer om kultur, uddannelse og borgerskab systematisk tillægges en social dimension, navnlig for dårligt stillede grupper; opfordrer Kommissionen til at gøre det nemt for alle at få fuld adgang til kultur og kreativitet og til at fremme virksomheder inden for kultur og kreativitet, navnlig kulturel produktion i lille målestok;

48. mener, at ethvert lovgivningsforslag, der på en eller anden måde griber ind den kulturelle og den kreative industris rettigheder og vederlag, skal sikre forfattere, udøvende kunstnere, producenter og teknikere en fair og anstændig aflønning; opfordrer desuden medlemsstaterne til at arbejde sammen med fagforeningerne for arbejdstagerne i de kulturelle og kreative sektorer såvel som sammen med finansierede enheder og offentlige organer med henblik på at udvikle og gennemføre konkrete foranstaltninger med det formål at bekæmpe usikre ansættelsesforhold i disse sektorer;

49. understreger endvidere, at det er vigtigt at øge de økonomiske midler og fjerne hindringer, herunder økonomiske hindringer, for ansøgere til uddannelsesprogrammer som f.eks. Erasmus+ og Et Kreativt Europa, navnlig for studerende med lavere indkomst, personer med handicap, elever fra fjerntliggende regioner og deltagere, der er berørt af Brexit; beklager, at uddannelsesstøtten erstattes af garantiordningen for studielån, og opfordrer Kommissionen til at trække dette forslag tilbage;

50. modsætter sig den handelspolitiske tilgang baseret på liberalisering, deregulering og privatisering, som Kommissionen promoverer over for mange partnere overalt i verden, og som kompromitterer medlemsstaternes suverænitet og tjener de rigeste landes og multinationale selskabers geopolitiske interesser ved at sætte dem i stand til at kontrollere og udnytte tredjelandes aktiver, hvilket øger intra- og interregionale skævheder og fastholder de mindre udviklede lande (i og uden for EU) i afhængighed;

insisterer på handelsforbindelser med stater eller partnere, som respekterer arbejdstagernes rettigheder, miljøet og regionale særpræg, og som samtidig ikke sætter spørgsmålstegn ved hverken små landes og SMV'ers geopolitiske interesser eller nationale aktiver og offentlige tjenesteydelser;

51. opfordrer Kommissionen til at opgive forhandlingerne om bl.a. TTIP, EU-Japan og aftalen om handel med tjenesteydelser (TiSA); mener, at handelsaftaler bør fokusere på at fremme anstændige arbejdspladser, en bæredygtig økonomisk model, men først og fremmest på en retfærdig fordeling af velstanden, en heterogen vifte af økonomiske aktiviteter og en fast forankret tilgang til retten til at regulere med henblik på at gøre fremskridt i retning af social retfærdighed, udvikle offentlige tjenesteydelser af god kvalitet, beskytte miljøet og kulturel mangfoldighed og på at kunne overholde forsigtighedsprincippet til fulde;

52. kræver en reguleret international handel baseret på gensidig komplementaritet; insisterer på, at alle forhandlingsdokumenter skal offentliggøres, og at alle de nationale parlamenter skal høres inden vedtagelsen af sådanne aftaler, som påvirker folks hverdag drastisk; beklager forhandlingsprocessen om CETA og opfordrer til en øjeblikkelig ophævelse af aftalen;

53. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at støtte FN's traktat om erhvervslivet og menneskerettigheder, herunder de nødvendige bindende bestemmelser heri, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til i alle nuværende og fremtidige handelsaftaler, som EU undertegner, at medtage bestemmelser, der gør det muligt reelt at bekæmpe skattesvig, hvidvaskning af penge og spekulation i fødevarer, vand og andre basale behov hos mennesker og natur;

Respekt for menneskerettighederne – vejen til demokrati

54. insisterer på et demokratisk, retfærdigt og progressivt alternativ for Europa – med lande med lige rettigheder – baseret på solidaritet, samarbejde og social retfærdighed; insisterer på, at respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet sammen med respekt for de grundlæggende principper i FN-pagten bør udgøre kernen i alle politikker på EU- og medlemsstatsplan; anfører, at der skal bygges et andet Europa med en styrket rolle til og øget inddragelse af de europæiske folk, samtidig med at deres rettigheder og deres vilje respekteres;

55. mener, for så vidt angår EU-institutionerne, at dette kræver tillæggelse af en større rolle til og inddragelse af borgerne og civilsamfundet, bl.a. gennem et revideret og styrket europæisk borgerinitiativ; efterlyser bedre aktindsigt og større åbenhed om virksomheders lobbyvirksomhed, bl.a. gennem ekspertgrupper, såvel som større hensyn til initiativer som f.eks. det europæiske borgerinitiativ;

56. efterlyser større åbenhed og ansvarlighed hos EU-institutionerne; insisterer på, at EU-institutionerne skal blive virkelig åbne og gennemsigtige og stå til ansvar over for borgerne, både med hensyn til beslutningsprocessen og de interesser, de tjener; opfordrer hvad det angår Kommissionen til omgående og på hensigtsmæssig vis at følge op på Europa-Parlamentets beslutning om kommissærers interesseerklæringer og

til at forelægge et forslag til en effektiv beskyttelse af whistleblowere, der omfatter alle kategorier af whistleblowere og tager hensyn til principperne i Europarådets rekommandation CM/Rec(2014)7;

57. udtrykker dyb bekymring over EU's voksende demokratiske underskud og antidemokratiske handlinger; afviser på det kraftigste de EU-politikker, der fjernede politiske valg fra de suveræne og demokratisk valgte regeringer og nationale parlamenter, mindskede demokratisk kontrol med EU og skabte en restriktiv økonomisk politik på permanent basis; afviser på det kraftigste ethvert tiltag fra EU-institutionernes side, hvormed de forsøger at indføre politikker og foranstaltninger mod befolkningernes vilje, afpresse suveræne regeringer og ignorere og angribe resultatet af borgernes deltagelse i politiske beslutningsprocesser og arbejdstagernes kamp og rettigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at respektere borgernes vilje og til at respektere alle fremtidige folkeafstemninger om EU-spørgsmål; insisterer på folkenes umistelige ret til at debattere og give udtryk for, hvad det er, de vil; afviser den fortælling om uundgåelighed, der ofte kommer fra EU-institutionerne, eftersom der i et demokrati altid findes andre muligheder i overensstemmelse med befolkningernes vilje;

58. afskyr den åbenlyse krænkelse af menneskerettighederne og de folkeretlige forpligtelser, som viste sig i EU's respons på den humanitære krise, og som den øgede militarisering af EU's ydre grænser er et eksempel på; opfordrer Kommissionen til at omdirigere midler, der er afsat til øget grænsekontrol og styrkelse af Fort Europa, til modtagelse og integration af flygtninge og migranter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke proaktive eftersøgnings- og redningsaktiviteter, navnlig i det centrale Middelhav, til at udarbejde forslag til metoder til at opnå sikker og lovlig adgang til EU for alle kvinder, mænd og børn, der har behov for beskyttelse, og for vandrende arbejdstagere, herunder et øjeblikkeligt, ambitiøst og bindende genbosættelsesprogram baseret på flygtningenes ægte forbindelser til de respektive lande, og til at støtte Europa-Parlamentets opfordring til, at der indføres humanitære visa, ved at forelægge et relevant forslag herom, således at mennesker ikke længere vil være tvunget til at risikere deres liv i Middelhavet eller i ørkenerne på deres vej til Europa; fordømmer den tiltagende anvendelse af såkaldte bløde instrumenter til at presse tredjelande til at indgå uformelle tilbagetagelsesaftaler; fordømmer hvad det angår på det kraftigste aftalen mellem EU og Tyrkiet, aftalen mellem EU og Afghanistan: den såkaldte "Joint Way forward for Afghanistan", og de igangværende forhandlinger med tredjelande inden for rammen for partnerskaber med tredjelande; fordømmer EU's grænseforvaltningspolitik og eksternaliseringen af grænsekontrol til tredjelande, især ved at anvende EU-trustfonden for Afrika;

59. opfordrer til retfærdig fordeling af flygtninge i værdige boliger, til at lukke detentionscentre, fremme social inklusion og integration på arbejdsmarkedet af både flygtninge og migranter under hensyntagen til deres præferencer, færdigheder og kvalifikationer, og til at sikre beskyttelse mod udnyttelse og forskelsbehandling; efterlyser beskyttelse af og støtte til personer med særlige behov, personer, der er ofre for menneskehandel, og uledsagede mindreårige; opfordrer til gennemførelse af retten til et familieliv, som er forankret i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), uanset om der er tale om et tredjeland eller EU, og understreger det presserende behov for fuld respekt for retten til at stifte familie og til

familiesammenføring, både inden for og uden for EU, herunder hurtig behandling af sårbare ansøgere; opfordrer Kommissionen til at evaluere gennemførelsen af direktivet om ret til familiesammenføring, herunder anvendelsen af Kommissionens meddelelse om retningslinjer for anvendelsen af direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring og til om nødvendigt at indlede traktatbrudsprocedurer;

60. finder det dybt beklageligt, at Kommissionen har foreslået et alternativ til Dublinforordningen, der ikke gør noget ved de alvorlige mangler i den nuværende forordning, fordi forslaget ikke er baseret på princippet om solidaritet og ligelig ansvarsdeling; nærer stærke betænkeligheder ved den forpligtelse, som alle medlemsstater har til at undersøge, om en persons ansøgning kan afvises under henvisning til principperne om sikkert tredjeland og første asylland;

61. udtrykker sin dybe skuffelse over medlemsstaternes uopfyldte løfter om at omfordele asylansøgere fra Italien og Grækenland; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at opfylde de forpligtelser, der følger af Rådets afgørelser, og til systematisk at omfordele asylansøgere fra Grækenland og Italien; opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger til at forlænge perioden for omfordelingsforanstaltningerne lige så lang tid, som situationen nødvendiggør det;

62. udtrykker dyb bekymring over den europæiske dagsorden om sikkerhed, som fokuserer på undertrykkende politikker og på at udbygge EU's retshåndhævende organer; kritiserer det øgede fokus på sikkerhed i politikkerne, bl.a. indsamling af personoplysninger og profilering af borgere og tredjelandsstatsborgere, der udnytter borgernes helt legitime øgede frygt og bekæmpelsen af terrorisme til at angribe borgernes rettigheder og friheder og øge den statslige overvågning; udtrykker kraftig modstand mod denne overtrædelse af menneskerettighederne, og at disse undertrykkende politikker har undermineret nødvendige forebyggende politikker; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke forebyggende politikker, herunder ungdomsarbejde, socioøkonomisk samhørighedspolitik og andre forebyggende instrumenter, der tager sigte på at støtte personer, der er truet af social udstødelse; henleder her opmærksomheden på nødvendigheden af, at EU og dets medlemsstater standser alle militære engagementer udadtil og spiller en international rolle, hvor de arbejder for fred;

63. opfordrer til øjeblikkelig vedtagelse af det horisontale direktiv om ikkeforskelsbehandling for at styrke bekæmpelsen af forskelsbehandling, herunder angreb på minoriteter, migranter og asylansøgere og andre sårbare grupper; opfordrer Kommissionen til at vurdere gennemførelsen af de nationale strategier til integration af romaer og Rådets henstilling vedrørende foranstaltninger til en effektiv integration af romaer i medlemsstaterne og til om nødvendigt at foreslå yderligere foranstaltninger til opnåelse af en effektiv inklusion af romaer; beklager stigningen i antal tilfælde af hadefulde handlinger og ytringer rettet mod etniske og religiøse mindretal, LGBTI-personer, asylansøgere og hjemløse; mener, at stigningen i racistiske og fremmedfjendske følelser og organisationer hænger sammen med fremgangen hos det yderste højre og fascistiske tendenser i Europa, som ikke kan ses isoleret hverken fra sparepolitikkerne og de neoliberale politikker, som er blevet håndhævet i EU og medlemsstaterne i de seneste årtier, eller fra det voksende demokratiske underskud og

den manglende tilgodeseelse af og respekt for befolkningernes vilje;

Fred og international solidaritet

64. forkaster EU's sikkerhedsstrategi og fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; kræver, at samarbejdet mellem EU og NATO og deres strategiske prioriteter bringes til ophør, og forkaster NATO's nuværende ekspansionistiske politik; kræver endvidere, at alle fremmede magters militærbaser fjernes fra Europa, og at NATO opløses; afviser en europæisk forsvarsunion, der er et farligt forehavende, som fører direkte til krig; er derfor imod, at medlemsstaternes budgetter til sikkerhed og forsvar forhøjes; er stærkt imod enhver brug af midler fra Horisont 2020 og fra EU's budget generelt til finansiering af militær, civil-militær eller sikkerhedsrelateret forskning i almindelighed og til udvikling af fjernstyrede flysystemer (RPAS) i særdeleshed; insisterer på, at EU og dets medlemsstater bør arbejde for fred, for diplomatisk og fredelig konfliktløsning, bl.a. ved mæglingsinitiativer, og for afvæbnings-, demobiliserings- og reintegrationsprogrammer i overensstemmelse med FN-pagten; støtter traktaten om ikkespredning af kernevåben (NPT) og atomnedrustning;

65. afviser på det bestemteste Kommissionens oplæg om fremtiden for Europas forsvar, herunder dens anbefalinger vedrørende en europæisk forsvarsfond og et indre marked for forsvar, der kræver en stigning i finansieringen til forsvar og sikkerhed gennem EU's budgetmidler;

66. fordømmer og beklager dybt den hidtil usete hastighed, hvormed EU er ved at blive militariseret;

67. opfordrer til nedrustning, herunder nuklear nedrustning, demobilisering af tropper og et stop for ekstern militær intervention, samt til civil forskning og undersøgelse til fordel for folk og deres udvikling; opfordrer indtrængende til, at NATO opløses; minder om, at den bedste måde at fremme fred er ved at støtte foranstaltninger til udryddelse af fattigdom og til humanitær bistand og bæredygtig og retfærdig økonomisk og social udvikling;

68. mener, at det eksterne samarbejde bør være baseret på det internationale solidaritetsprincip og på fuld respekt for hvert enkelt lands ønske om udvikling og tempo i udviklingen;

69. beklager dybt, at EU fremmer den samme fejlslagne politik over for tiltrædelseslandene; er bekymret over den seneste udvikling på det vestlige Balkan for så vidt angår det stigende demokratiske underskud og den voksende anvendelse af autoritære principper, den øgede nationalistiske retorik, hvor man også kræver tidligere tabte landområder tilbage, og økonomisk stagnation, som er befængt med en meget høj arbejdsløshed, alt sammen noget, som vil kunne føre til regional ustabilitet, og meget af det noget, som skyldes en angrebskrig, der er blevet påført mange af disse lande; insisterer på, at EU lever op til sit ansvar for manglende opfyldelse af sine politikker på det vestlige Balkan, og opfordrer Kommissionen til at revurdere og radikalt omformulere sin udvidelsespolitik og bistand til kandidatlande og potentielle

kandidatlande i instrumentet for førtiltrædelsesbistand, idet den fokuserer på fremme af demokrati og civilsamfund, retsstatsprincipper, menneskerettigheder, borgerlige rettigheder og arbejdstagerrettigheder, social samhørighed og social retfærdighed samt bæredygtig økonomisk udvikling; mener, at en beslutning om at blive medlem af EU bør være baseret på en suveræn afgørelse truffet af befolkningen;

70. opfordrer i lyset af de begivenheder, der har fundet sted siden juli 2016, og folkeafstemningen den 16. april 2017, til midlertidigt at afbryde tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet, hvis pakken af forfatningsændringer gennemføres uændret, og hvis retsstatsprincippet ikke genoprettes omgående; insisterer på, at processen til modernisering af toldunionen med Tyrkiet skal knyttes sammen med stærke betingelser om menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincipper og gode naboskabsforbindelser; fastholder holdningen om, at toldunionen ikke kan opgraderes, hvis Tyrkiet ikke gennemfører den nuværende toldunion og tillægsprotokollen over for samtlige medlemsstater til fulde;

71. understreger, at det er nødvendigt at tackle de socioøkonomiske underliggende årsager til de nuværende sikkerhedsmæssige og migrationsmæssige udfordringer som en prioritet, og afviser ethvert militært sikkerhedssamarbejde; opfordrer Kommissionen til at indfri sine tilsagn om at gå sammen med partnerne i den europæiske naboskabspolitik om implementeringen af FN's udviklingsmål; understreger, at jobskabelse er et afgørende anliggende for fremtiden i de fleste af EU's nabolande; støtter det specifikke fokus på unges beskæftigelsesegnethed og fremme af små og mellemstore virksomheder; fremhæver, at dette kræver en flerniveau-tilgang både på nationalt, regionalt og lokalt plan såvel som et regionalt, underregionalt og grænseoverskridende samarbejde, der skal mobilisere EU-medlemsstaterne, partnerlandene og deres lokale og regionale myndigheder; opfordrer til realistiske tilgange og programmer, der har konkrete fordele for borgerne, og opfordrer Kommissionen til at forelægge en strategi for samarbejde med EU's naboer som bebudet i forbindelse med revisionen af den europæiske naboskabspolitik;

72. gentager sin stærke støtte til en tostatsløsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt baseret på grænsedragningen fra 1967 med Jerusalem som hovedstad for begge stater, hvor Staten Israel og den Palæstinensiske Stat lever side om side i fred og sikkerhed på grundlag af retten til selvbestemmelse og fuld respekt for folkeretten; opfordrer Kommissionen til i sine samarbejds- og bistandsprogrammer at rette særlig opmærksomhed mod mennesker, der lever under besættelse og blokade; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at gennemføre artikel 2 i associeringsaftalen mellem EU og Israel som reaktion på Israels langvarige alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i de besatte palæstinensiske områder, på Israels forskelsbehandling af egne statsborgere af arabisk herkomst og Israels manglende respekt for FN's resolution om emnet; kræver altomfattende anvendelse i alle medlemsstater af retningslinjerne for, hvorvidt israelske enheder og deres aktiviteter i de områder, som har været besat af Israel siden juni 1967, kan komme i betragtning til tilskud, priser og finansielle instrumenter, der finansieres af EU fra og med 2014; opfordrer Kommissionen til at foretage en gennemgang af finansieringen af videnskabelige samarbejdsprogrammer med henblik på at forhindre enhver form for finansiering af Israels militære industri; gentager sin opfordring til Kommissionen om at vurdere omkostningerne ved nedrivning af boliger og

infrastruktur, der er blevet finansieret af EU, og til at insistere på at få erstatning;

73. gentager sin støtte til selvbestemmelse i Vestsahara, der skal opnås gennem en folkeafstemning i overensstemmelse med folkeretten og de relevante FN-resolutioner; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at gennemføre artikel 2 i associeringsaftalen mellem EU og Marokko som svar på Marokkos langvarige og alvorlige menneskerettighedskrænkelser i de besatte områder af Vestsahara, herunder økonomisk undertrykkelse og politisk fængsling af fredelige vestsahariske aktivister, fordi de kæmper for selvbestemmelse; opfordrer Kommissionen til at gennemføre Den Europæiske Unions Domstols dom af 21. december 2016, ifølge hvilken aftalerne mellem EU og Marokko, der finder anvendelse på Vestsahara, er ulovlige i henhold til folkeretten; understreger, at enhver fremtidig EU-aftale om Vestsahara skal forhandles med Frente Polisario som den internationale repræsentant for det sahariske folk; påpeger den forværrede humanitære situation i flygtningelejrene i Tindouf som følge af faldende international bistand, og opfordrer Kommissionen til at øge de nuværende niveauer for støtte mindst til tidligere niveauer;

74. opfordrer Kommissionen til at holde fast i de tilsagn, den har givet, og de vigtige skridt, der er taget, i forhandlingerne om aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Cuba på den anden; fremhæver betydningen af at fastholde en konstruktiv holdning i forhandlingerne, der respekterer det cubanske folks vilje og undgår enhver indblanding udefra eller begrænsninger i Cubas indre anliggender; opfordrer Kommissionen til at bidrage til, at blokaden bringes til ophør;

75. minder om princippet om effektivt udviklingssamarbejde: at ejerskabet af udviklingsprioriteterne ligger hos udviklingslandene; modsætter sig samtidig ethvert forsøg på at kæde bistand sammen med grænsekontrol, styring af migrationsstrømme og tilbagetagelsesaftaler; afviser ethvert forsøg på at indføre konditionalitet mellem udviklingsbistand og samarbejde fra begunstigede lande, bl.a. om strukturreformer og migrationsanliggender; understreger, at betalinger fra instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) og fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) ikke må anvendes til militære programmer, politisk samarbejde og militærreformer; insisterer på, at der er behov for en ansvarlighedsmekanisme i forbindelse med overvågning og gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling og målet på 0,7 % af BNI til statslig udviklingsbistand, som medlemsstaterne allerede havde indvilliget i at nå inden 2015;

76. opfordrer endvidere Kommissionen til at medtage og fremme universel adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i alle beslægtede politikområder i og uden for EU; opfordrer EU og dets medlemsstater til at imødegå konsekvenserne af den globale mundkurv ("gag rule") ved markant at øge finansieringen af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, især midler, der udtrykkeligt er indrettet på at sikre adgang til prævention og sikker og lovlig abort, ved hjælp af både nationale udviklingsmidler og EU-udviklingsmidler;

77. efterlyser en menneskelig behovsbaseret tilgang til gældsbæredygtighed via et bindende sæt standarder, hvor man definerer ansvarlig långivning og låntagning, og opfordrer til, at udviklingslandenes udlandsgæld annulleres;

78. opfordrer Kommissionen til ved hjælp af en meddelelse at støtte, at der udarbejdes et retligt bindende instrument om transnationale selskaber inden for rammerne af FN, og til at åbne mulighed for etablering af effektive retsmidler for ofre i sager, hvor den nationale jurisdiktion helt klart viser sig at være ude af stand til at retsforfølge multinationale selskaber effektivt;

Finansiering af EU

79. minder om, at EU-budgettet er et middel til at nå de mål, der er skitseret ovenfor; mener, at dette bør ske gennem politikker og programmer, der imødekommer de specifikke behov i medlemsstaterne, således at EU's budget supplerer medlemsstaternes bestræbelser i stedet for at pålægge prioriteter eller en model, alle skal passe ind i; mener endvidere, at budgettet bør gøre det nemmere at forsøge sig med god praksis fra andre lande;

80. gentager betydningen af samhørighedspolitikken og behovet for at øge midlerne på dette område, navnlig til Den Europæiske Socialfond; understreger, at disse politikker ikke må svækkes under nogen omstændigheder, heller ikke for så vidt angår Brexit, og at budgettildelingerne bør fastholdes på mindst samme niveau som i den nuværende periode for alle kategorier af regioner; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til samhørighedspolitikken efter 2020 og den næste flerårige finansielle ramme (FFR) i begyndelsen af 2018 for at muliggøre en gnidningsløs beslutningsproces og give medlemsstaterne og regionerne tilstrækkelig tid til at fastsætte prioriteter og tilpasse og gennemføre politiske ændringer;

81. insisterer i forbindelse med Kommissionens forslag til FFR efter 2020 på, at budgettet forenkles og gøres mere gennemsigtigt, retfærdigt og demokratisk ansvarligt, og at det baseres på solidaritet; insisterer desuden på enhedsprincippet i EU-budgettet og derfor på integration deri af de forskellige finansielle instrumenter, fonde og trustfonde, der er uden for budgettet;

82. opfordrer til, at budgettet for 2018 kommer til at omfatte særlige foranstaltninger til støtte for de regioner, der påvirkes mest af Brexit, herunder midler, der vil konsolidere og fremme fredsprocessen i det nordlige Irland;

Brexit

83. anerkender enhver medlemsstats ret til at træde ud af EU; understreger, at intet i traktaterne bør anvendes til at skabe uberettigede hindringer for gennemførelsen af en medlemsstats beslutning om at forlade EU;

84. afviser enhver form for pression eller afpresning under forhandlingsprocessen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at nå frem til en fair aftale om de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige til gavn for alle dem, der bor i de forskellige jurisdiktioner; mener desuden, at de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige bør være baseret på principperne om respekt for den

menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører mindretal;

85. mener, at det er af afgørende betydning, at der hurtigt og betingelsesløst skabes retssikkerhed for statsborgere fra EU-medlemsstater, der er bosat i Det Forenede Kongerige, og britiske borgere, der bor i andre medlemsstater; opfordrer til, at der rettes særlig opmærksomhed mod mobilitet for arbejdstagere (mobile arbejdstagere, grænsependlere og grænsearbejdere, studerende) med et særligt fokus på og en særlig forståelse for de ekstraordinære forhold, der gør sig gældende i Irland og på Gibraltar;

86. insisterer på, at Langfredagsaftalen og efterfølgende aftaler opretholdes i fuldt omfang i udtrædelsesaftalen; opfordrer til, at den nordlige del af Irland udpeges som et område med særstatus i EU, hvilket vil sikre, at det bibeholder sin adgang til EU-medlemskab, toldunionen, det indre marked og EU-Domstolens jurisdiktion; opfordrer endvidere til, at den frie bevægelighed for varer, personer og tjenesteydelser opretholdes på øen Irland;

87. opfordrer Kommissionen til at revidere sit arbejdsprogram i tråd med Europa-Parlamentets beslutning;

o

o o

88. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.